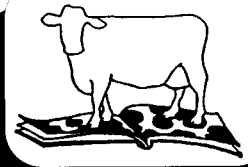
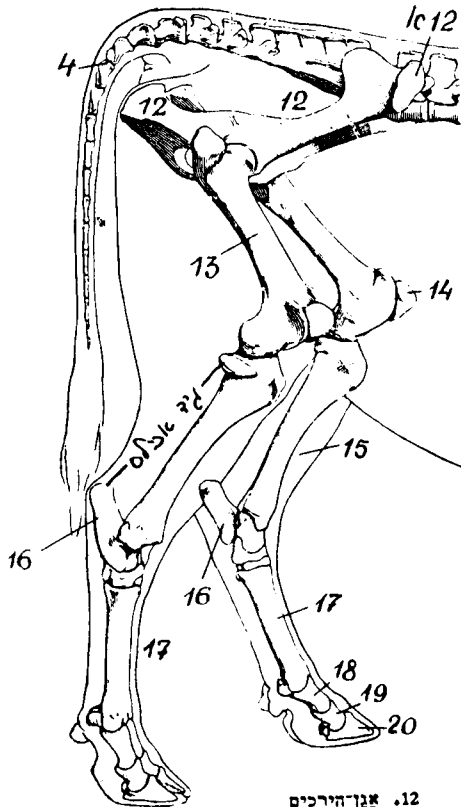

שונות ומשונות

פינת הלשון

- 12. עַנְוֵי הַיָּרְכָּיִם
- 13. הַיָּרְכָּי
- 14. עַצְם הַקּוֹלִיית
- 15. סִיקַת הַבֶּרֶךְ
- 16. עַצְם הַשּׁוֹק
- 17. הַקָּעֵב (הַקְּסִיץ)
- 18. כַּף-הָרֵגֶל

במדור "בריאות", בעמוד (?) בחוברת הנוכחית הזכרנו את הקֶפֶץ, כאחת מנקודות התורפה שבתנאים סניטריים וממשקיים ירודים עשויה להצביע על כשל מסויים. מדובר באותו פרק וחלק של הרגל האחורית בבקר המכונה קֶפֶץ או גם קפיץ, משום סגולתו ומבנהו המאפשרים לבהמה ללכת ולקפוץ. הגיד החזק במיוחד המחבר בין עצם הקֶפֶץ לעצם השוק נקרא גם גיד אכילס, שהפגיעה בו תיטול מן הבהמה את היכולת ללכת. אם נשווה את רגלה האחורית של פרה לרגל האנושית, הלא עצם הקֶפֶץ מקביל לקרסול שלנו ולעקב בקצהו התחתון. אם כן, במידה שפרקי הקֶפֶץ של הפרות נראים נפוחים או פצועים, סימן הוא שמקום המרבץ אינו מטופל כראוי – בודאי חסר רפד ומצע נקי ורך.

באשר לגיד אכילס, שמו בא לו מן המיתולוגיה היוונית, ליתר דיוק, נמצא לו איזכור בסיפורי האיליאדה (מלחמת טרויה). על פי המיתולוגיה, אכילס היה בן פליאוס מלך פיתיה ואלת־הים תֵּטִיס (שעל שמה נקראה הימה הפְּרֵה־היסטורית שכיסתה את אזור המזרח התיכון של היום). על פי האגדה, אכילס היה מוגן טבעית בכל גופו נגד מכות חרב, חנית או חץ – פרט לגיד עקבו, והוא נפצע אנושות בדיוק במקום התורפה שלו שמאז מכונה 'גיד אכילס'. עד היום ובצורה מטפורית קוראים לנקודת תורפה קטלנית 'גיד אכילס'. אז כדאי לשים לב למקום אצל הפרות.